

TEHNIKA

ÜLKOOL

5 (1396)
29. aprill
1994

45

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOLI
AJALEHT

30. aprillil 1949 ilmus ajalehe
"Tallinna Polütehnik"
esimene number

Läheme demonstratsioonile!

KOGUNEMINE KELL 10

Tallinna Polütehnilise Instituudi
teaduskondade vahelise sotsialistliku
võistluse juhend

Meie deviis:
"Õppida
elama ja töötama
kommunistlikult!"

Päevakortas oli
õppedistsipliin

E. SCHMIDT,
TPI õppeprorektor

NOOETÖÖPÄEVAKULE!

17. aprillil toimub Tallinnas
kommunistlike noorte
osavõtust ühiskondlikust
tegevusest

Meie kommunistlike noorte
osavõtust ühiskondlikust
tegevusest

17. aprillil toimub Tallinnas
kommunistlike noorte
osavõtust ühiskondlikust
tegevusest

ÜLELIIDULINE ÜLIÕPILASTE KOKKUTULEK

PARTEIKOMITEE ANDIS ARU

Tervitame
MEIE KOSMOSEKANGELASI!

Saure Sotsialistliku
Oktoobrirevolutsiooni
47. aastapäeva puhul
õnnitlesid meie
instituudi kollektiivi:

20 aastat Tallinna vabastamisest

Teie TPI lõpetaja olgu tootmise nõuandja ja ühtlase ideoloogilisel rindel

ОТКУДА К НАМ
ПРИБЫЛИ ДРУЗЬЯ

Космос — meie lookrinnas

Mineraalväetised — põllumajanduse

TÕUSU ALUS

Ametiühingu häbi post

LENINLIK ARVESTUS TPI-S

MOSKVA.
Kosmonautidele seltsimeestele V. A. KOMAROVILE, K. P. FEOKTISTOVILE ja B. B. JEGOROVILE.

Kõikidest
Tallinna Polütehnilise Instituudi kollektiivist
sõbrad, sõbrad, sõbrad! Meie rindes ja
sõbrad on teie sõbrad.
Sõbrad! Meie rindes ja sõbrad on teie sõbrad.
Meie rindes ja sõbrad on teie sõbrad.
M. S. S.

1949 TPI kollektiivist
sõbrad, sõbrad, sõbrad.

Meie sünnipäevasoov: et need ajad ei korduks.

Pealkirju aastast 1964

MUSTAMÄE STADIONI ENITUSTANDRILT

Mida üliõpilane arvab
praktikast?

Kiirtevihus oli ühiselamu

SÕPRUS- NÄDALA PÄEVIK

Maskiball
ANNO 1964

SÖIDAME ROSTOCK'I

Tõrvikute loitel

Üliõpilane puudub loengult

EKSAMID,
OH EKSAMID!

KOGU MAAILM ON ÜKS -
TOKIO OLÜMPIA

Prooviti jõudu
moskvalastega

Vaheajal Leningradis

Tudengiaastad Tehnika- ülikoolis. Mida see aeg mulle täna tähendab?

Tehnikaülikool andis mulle hariduse, mis pole ainult "elektronarvutite ja -süsteemide eriala diplom, vaid palju enam: see on tehniline filosoofia ehk süsteemikindel mõtlemine. Nende aastate jooksul tuli teadmine ja arusaam, et igapähele on võimalus kaasa rääkida enda ja oma lähima ümbruse elukorralduse muutmiseks, ülikool avardas silmaringi, et olla võimeline kaasa rääkima ühiskonnaelu korraldamises.

Ülikool pole midagi ilma tudengieluta - *Korp! Tehnola* vennaskond, üliõpilased ja igapäevane tudengielu andsid hulga uusi sõpru, ühiseid üritusi ja sidemeid, mis kestavad edasi ka peale oma *alma materi* lõpetamist.

Ardo Ojasalu, automaatika 1984 - 1992. Liikumise "TPI relvavabaks" juhte. Riigi Maksuameti peadirektor.

TPIle võlgnen kõik selle, mida ma tänaseks olen saavutanud.

Raivo Linnas, mehaanika 1980 - 1985. Pressiklubi liige. Eesti Sotsiaal-panga juhatuse aseesimees. Ajakirjanike Liidu liige. Olnud Hansa Pressi korrespondent ja RTV äriuudiste toimetaja. Praeguses töös kureerib infosüsteeme ja ärialast suhtlemist.

Kõige toredam aeg elus. Mida kõik tehtud sai. Hilisem aeg on seotud vaid kohustustega: töö, perekond. Tudengiks olemine ja õppimine ei seganud muud elu. Eri-alaliselt on TPI haridusest täiesti piisanud. Üliõpilasaastaid ei tule kunagi kahetseda.

Kalju Vaikjärv, majandus 1972 - 1977. Pressiklubi kolmas president. Hulgikaubanduse as VUNDER direktor.

TPI oma ideoloogilise idiootsuse ja jaburdustega pani tunnetama, mis on õige, mis vale. Muidu oli ta õudsalt mõnus.

Hiljem, pärast TPI lõpetamist läksin Tartu Ülikooli ajakirjandust õppima. Seal tundsin, mis asi on **ülikool**. TPI on tehnikum, temast ei saa elu sees kõrgkooli.

Muidugi, nii rääkides olen rauakooli reetur, aga... Need sõnad ei kuulu mulle, aga keegi on öelnud, et Tartu ülikooli aknalaua päev otsa istudes saad rohkem haridust kui TPIs kogu aja jooksul. Vahe on meeletu.

Veel arvasin, et Tartu Ülikool on kõrgemal... Paraku ei olnud.

Nüüd on minu käest küsitud, kuidas saada kuningriiklaseks. Ei saadagi. Kuningriiklane ollakse. See on hingeseisund.

Kirill Teiter, majandus 1969 - 1975. Pressiklubi esimene president. Töötanud EPT IAK TTO laboris, VKVKs, RAHVA HÄÄLES, autoinspektsioonis, politseis, televisioonis. Praegu juhib riiki Riigikogus.

TPI andis hariduse, mis on tänase majanduse juhtimiseks tunduvalt tõhusam kui näiteks agronoomi, astronoomi või... ajaloolase haridus. TPI andis palju tuttavaid, kellest on tööelus abi olnud. TPIs antud majandusharidus ise eriti palju väärt ei ole, kuid olles neli aastat ka Tartu Ülikoolis (välis)majandust juurde õppinud, võin kinnitada, et ega seegi haridus TPI omast palju parem ei ole.

Kahetsenud pole ma midagi, igast asjast on lõpuks kasu tulnud.

Erki Urva, majandus 1978 - 1983. Pressiklubi liige. Turismitfirma ESTONIAN HOLYDAYS tegevdirektor.

Miks sunnid jooksma mind kui käin,
miks sunnid seisma mind kui jään?

Tarmo Veer, majandus 1976 - 1980. Pressiklubi viies president. Töötanud Tallinna Linnavalitsuses ja Eesti Raadios. Surnud 1990.

Kuljus 45

Kordamine on tarkuse ema ehk kuus küsimust "Kuljusest" ehk kõik uus on unustatud vana ehk statistika on üks vale alaliike ehk . . .

1. Mis on "Kuljus" ?

"Kuljus" ei ole enam TPI rahvatantsuansambel, "Kuljus" on ikka veel TTÜ tantsuansambel. "Kuljus" on ka Salme ja Ott Valgemäe (ENSV teenelised kultuuritegelased) loodud tants, mis ei puudu "Kuljuse" ühegi suurema kontserdi programmist.

2. Kes on "Kuljus" ?

Tegev "Kuljus" on umbes 40 keskmiselt 1970. aastal sündinud noort inimest, kes arvavad, et rahvatants ilma "Kuljuse" ja nendeta on kuidagi poolik. Üks keskmine kuljuslane on aastal 1994 seega 24-aastane, ta on astunud "Kuljusesse" 1989. aastal, enne mida ta pidi keskmiselt 4,5 aastat vaeva nägema keskmiselt Märjamaa asulas.

Strateegilised mõtted on kuljuslasel päris tasemel, igal juhul üle Eesti keskmise:

pikkus 174 cm, kaal 64 kg, vööümbermõõt 74,7 cm, varrukapikkus 76 cm, rinnaümbermõõt 94 cm, puusaümbermõõt 92 cm, jalanumber 39, sussinumber 39, peakate 57.

Kommentaari loomulikult puuduvad. Idealistid me küll pole, aga tulemus on hea.

Mis siis veel? Keskmine kuljuslane on töötav majandustudeng TTÜst, kes on tantsinud "Kuljuses" juba keskmiselt kuus aastat (vana kaardivägi).

Keskmiselt parteitu, keskmiselt sõitnud läbi Euroopa, keskmiselt kannab hõbemärki, oskab keskmiselt tantsusamme.

"Kuljus" on Pill ja Ülo, kes arvavad, et see vanker ikka veereb ja veereb, vaja vaid määrada ja ohje hoida. "Kuljus" on suur vilistlaskond (sh nii mõnedki prominendid), kes arvab, et parimad aastad "Kuljuses" olid siis kui . . .

3. Millal sündis "Kuljus" ?

Esimest korda – oktoobris 1949. a. TPI majandusteaduskonna segarahvatant-

surühmana. Edasi on ta sündinud aina uuesti ja uuena.

1962 a. rahvakollektiivina "Kuljus".

1974 a. ENSV teenelise kollektiivina.

1977 a. Leninliku Komsomoli preemia laureaadina.

Ja nõnda sünnib "Kuljus" uuesti igal sügisel, igal kontserdil, igas ettevõtmises.

4. Mida teeb "Kuljus" ?

Tantsib rahvatantse, põhiliselt eesti omi. Õpib, töötab, lõbutseb, armastab, kiirustab – ELAB !

5. Milline on "Kuljus" ?

Tantsides – pehme, mõtlik, läüriline, huumorilembene, tut otsiv.

Suhetes – tagasihoidlik, sõbralik, abivalmis, naljamaias.

Elus – alati NOOR !

6. Kuidas saab "Kuljusesse" ?

Kui oled umbes keskmine, siis astu läbi ja proovi kindlasti. Kerge see pole, kuid aina raskemaks läheb.

P.S. Vaata "K" Tell. 1878 Tir. 2000 MB-04046 1979

Sem

Ära koba pimeduses – tule spordihoonesse

"Kuljuse" kõigi aegade kaugeim reis 18. juuli -- 1. august 1993 Tallinn -- Portugal -- Tallinn

Osavõtjad: Hinge Aaso, Vello Alve, Tiit Heinloo, Andres ja Tiina Kiibus, Kersti Kont, Arvo Lokk, Aglaida Loonurm, Mall Palu, Lauri Peil, Raivo Pöial, "Kuljuse" tegevkoosseisu I rühmitus ja perekond Luht.

18. juuli

Meie reis hakkas pihta TTÜ 3. ühika eest nagu tavaliselt, kella 16.00 – kus laadisime nii kohvrid kui inimressursid (kas pole vahva sõna?!), keda tuli lõpuks kokku 40 ühikut, bussi ja seiklused võisid alata.

18.15 – bussi saabub *grand old lady* – "ämm". Ülejäänud seltskonna protestist hoolimata seadis ta end otse teleka ette.

...näpp Euroopa nabas – Luxembourgis

Muide meil oli bussis:

- telekas – 2 tk
- WC – 1 tk
- kohviaparaat – 1 tk
- magnetofon – 1 tk jne.

Läti piirivalvureid tervitasime 20.17 ja leedukaid 23.25. Nendel meiega mingit asja polnud – ilusad poisid, arvas Killu.

19. juuli

Poola piirile jõudsime kell pool viis. Selle registreerisid mõningad unetud inivid, kes istusid üleval nagu öökullid. Sündmuste käigust ette rutates võib kinnitada, et selline ebaterve harjumus kadus neil õige pea.

7.30 – Me liigume siiski.

TERE, POOLA!

Hommikusõök Narewi jõe ääres, mis oma puhtuselt ja ilult küll kindlasti Euroopa kümne parema hulka ei kuulunud, aga see-eest tegid kohalikud panid tasuta õppesõidu demonstratsioonesinemisi.

Korralikult pestud-kustud-kammitud saime 16.00.

Kui väike on siiski maailm! 17.30 saime kokku Pärnu "Kajakaga", kes tuli Ungarist koos meie Pernawaga. Kiire ekipaazhide vahetus, mis pidi tegelikult toimuma mitme tunni pärast ja hoopis teises kohas ja ...

20.00 TERE, SAKSAMAA!

20. juuli

Niipalju siis suurest Saksamaast, inimressursid annavad elumärke umbes 40 km enne konnasõojate vabariiki. Kiire söögipaus, ülisoodne valuutakurs (2 EEK = 2 DEM) ja jäätiseautomaadid tühjenesid.

10.35 TERE, PRANTSUSMAA!

Biskaia laht ja kuijuslased

Seda kõike peab loomulikult ise nägema: kõikjal lilled, fantastiline kombinatsioon uuest ja vanast, viinamarjaväljad, päevalillepõllud, lõpmatuseni maisi.

23.15 Chateauroux

21. juuli

Meie reisiseltskond ärkab pisut ebatavalises asendis. Ahhaa! Ronime juba bussiga Püreneeadesse.

7.40 TERE, HISPANIA!

Kuidas nad seal küll elada saavad: mäed, mustlasasulad, kitsed, kuumus, pilved kord sinu peal, kord sinu all – Santa Maria!! Röömsameelsed tantsijad vaikusid mornilt, neelatasid pidevalt ja kuristikke vaadates kahetsesid mõttes, et veel kodus olles elukindlustuse asemel testamenti ei koostanud. Jälgede segamise eesmärgil käis ohjeldamatu pildistamine, mida saatsid vaimustuskrüisked: Oi, kui kihvt! Kas Sa kaod objektiivi eest! Vett! Validooli! Veini! See sõber jäi vist kemmergusse magama! Mina tahan maha! jne.

15.00 Zaragoza. Kitsaste tänavate läbimiseks tõsteti paigast autosid ja liiklusmärke. Kohutav palavus – kogunesime kõik kesklinna purskkaevu, et oma elukese üle järele mõelda, jalgu jahutada ja siis edasi sõita – ees ootab Madrid. Aga vara veel! Olime ilusasti graafikus ja otsustasime horisontaals magama heita, nagu valgetele inimestele kohane. Selle tarvis keeras buss hämaruse saabudes võssa (võsa leidmine oli, muide, suur probleem) ja läks lahti telkide ülespanek ja telkkondade

moodustamine. Mitmed meist võtsid küll telgi koidu ajal sama targalt maha tagasi, põhjuseks ilus lõunamaa õõ ja C₂H₅OH.

22. juuli

Väljasõidu kellaaega tuli veidi nihutada, sest telgid ei tahtnud ära mahtuda, vaiad maa seest välja tulla, oli palav ja nii edasi.

10.00 Madriid kui muinasjutt: kuningaloss, ratsavägi, uhked hobused ja tõllad, orkester, paraad, mundrid. Suund Tole-dole: reipast ringiloivamisest ei tulnud suurt midagi välja, sest 38-kraadine kuumus surus vägevamadki Virumaa pojad maadligi, lausa maa sisse = veinikeldrisse.

1.00 TERE, PORTUGAL!**23. juuli**

8.00 – üks maailma kuulsamaid sadamalinnu Lissabon. Paraku tuli kiirustada, meid ootas juba **Santa Maria da Feira**, kuhu jõudsime 14.00. Meie väike, kuid üksmeelne tantsukollektiiv majutati katoliiklikusse kooli, kus magamistoaks muudetud klassiruumis ei olnud peale voodite suurt midagi. Soovimatute tagajärgede ennetamiseks paigutati poisid ja tüdrukud maja eraldi osadesse. Sulgesime kõik aknad ja luugid, et ühtki kraadi sellest 43-kraadisest kuumusest tuppa ei tuleks. 19.00 toimus õhtusöök, kus tutvusime ka teiste osavõtjatega. Nendeks olid slovakiid, lätlased, türklased ja portugalaallased. Õhtune (et mitte öelda öine) kontsert algas 21.00. Iga küljuslane jõi ära vähemalt 5 liitrit vett, mida meie kohalik "issi" Fernando truuvisi ette kandis. Kuna õhtusöögi juurde oli käinud lõputu valge ja punase veini vool, saime tantsude ja ka karkudega kenasti hakkama. Magama läksime seekord varakult – kell 3.00.

24. juuli

Äratus 8.00, töötas tulla imetore päev. Peale hommikusööki sõitsime maailma-kuulsasse Sandeman'i veinikeldrisse. Edasine toimus traditsioonilise stsenariumi kohaselt – lõunaooteks vein, lõuna ajal vein, peale lõunat vein, õhtuooteks vein . . . vein . . . vein. Muide, õhtusöök oli eksootiline: tirinail kroonisid krevedid, nende alla riisi sekka olid end mahutanud teod, kalmaarid, kanakaelad, seakõrvad ja muu taoline, ilma veinita see küll alla poleks läinud.

23.30 – õhtu esimene kontsert linnakese rackoja platsil. Väikeste viperustega, kiirelt ja korralikult.

0.30 – teine kontsert teises linna otsas. Kuna olime õhtu viimased esinejad kiljus iga endast lugupidav portugalaallane vaimustusest, kui ugri-mugri tatsamist nägi. Siis korraldasid nad veel tulevargi, aga meie kiirustasime juba türklaste juurde, kellelega vennastuti ja muudki põnevat korda saadeti. Paremik magas sellel ööl terve tunnikese.

25. juuli

Äratus varahommikul. Vett pole, Priitu ka mitte. Jumalakartlik talleke leiti kirikukooli raamatukogust. Väljas oli nagu tellitult sombune ja "jahe", kihutisime kuningalossi ja sõitsime Atlandi äärde. Punasest lipust hoolimata, mis tähendas, et tuul on liialt vali ja vesi liialt külm, tormasid põhjamaa tütreid ja pojad rinnaga vastu mässavale vetevoole – oli tõesti külm, tuuline ja soolane. Siit ka moraal.

Õhtune kontsert läks hinge nii tantsijatele kui ka pealtvaatajatele, nimelt ei pidanud lavakonstruktsioon vastu (resonants !!!) ja amigod pidid pisut ehitustööd tegema.

26. juuli

Turupäev. Lõunamine turg koos sealse melu ja kaubaküllusega oli loomulikult elamus omaette. Müüdi absoluutselt kõike, puudu jäi vaid ajast ja rahast, sellele vaatamata osteti igasugust nänni, saadeti postkaarte ja tornati pea laiali otsas mööda lõputuid lette.

18.00 Braga ja väga suur ning ilus katoliiklik kirik.

21.00 Lõpupidu nagu lõpupidu ikka. Suveniirid, ilukõned, tordid, tantsud, laulud. Põhjamaiselt momid mehed end sellest melust väga käima ei tõmmanud, vaid jätsid jõuvarud õõbimispaiga tarvis, kus selline pidu maha peeti, et paljud portugali elanikud meid veel siiani hea sõnaga meenutavad.

27. juuli

Viimane hommikusöök 9.15. Bussi laaditi 41 ühikut veini ja kodutee võis alata. Külastasime kaubamaja, veetsime tunnikese rannas ja asusime Hispaania poole teele.

28. juuli

Biskaia lahe lainetes võttis elu jällegi uued värvid, sest bussis oli pehmelts õeldes võimatult palav. 16.32 Prantsusmaa, 21.30 Bordeaux. Siin peate te kõik ahhetama ja kahetsema, et pole kunagi veel jalutanud öise Prantsusmaa väikelinna tänavatel, lastes endast läbi seda sõnulsetematut ja kõditavat atmosfääri: kohvikud, kohvikud, tänavamuusikud, tuledesaras majad, millest igaüks ütleb, et on näinud igale koolipoisile tuntud kuninga- ja kerjuseid.

Ees ootab Pariis.

29. juuli

6.00 – Pariis. Pikk ja põhjalik ekskursioon, mille korraldas Sem'i kooliõend Ilmar Raag. Jumalaema kirikus kohtasime Kadrit, kes oli pulmareisil. Õõbisime lageda taeva all.

30. juuli

7.00 – Luxembourg.

9.50 -- Saksamaa.

31. juuli

2.40 – Poola.

1. august

2.00 – Leedu

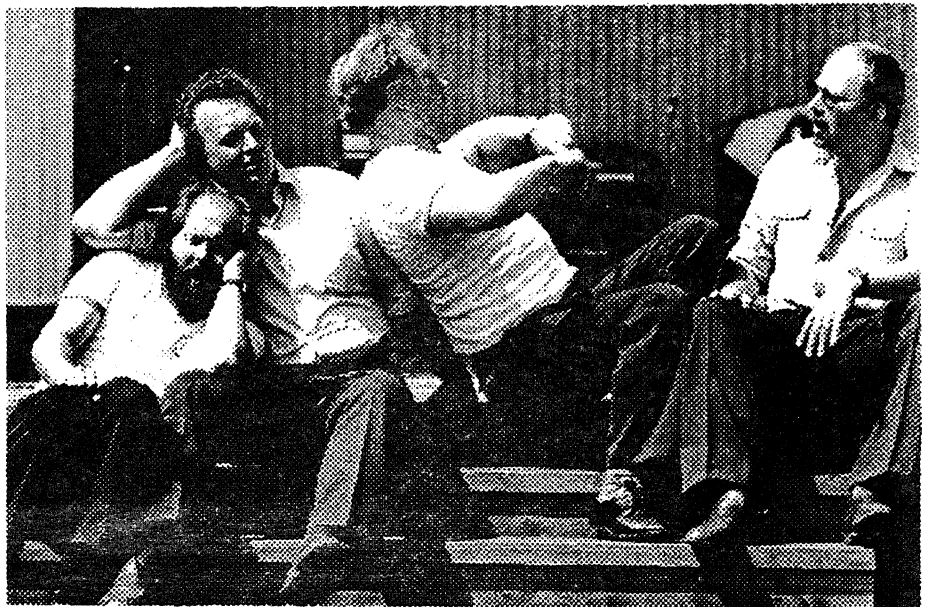
14.55 – Läti

18.30 – Eesti – jälle kodus. Maakera tundub olema tõesti ümmargune – jälle TTÜ 3. ühikas.

2. august

Viimased jõuavad lõplikult koju.

Killu reisipäevikust maha kirjutanud Sem.

Väsimatud reisikaaslased ("Kuninglik Kaelkirjak")

Kolm küsimust "Normas" töötavatele endistele kuljuslastele:

1. Mis (kes) tõi Sind "Kuljusesse"?
2. Kas võid öelda, et see oli raisatud aeg?
3. Sinu suhe rahvatantsu üldse ja rahvatantsu TTÜ-s?

SIRJE LIIV, juhtiv tehnoloogiainsener

1. Tulin ise. Olin varem natukene tantsinud, see meeldis. Sügava mulje jättis ka mõni aeg varem nähtud "Kuljuse" kontsert Draamateatris.
2. Vastupidi. See oli üks aktiivsemalt elatud ja igaveseks toredaid mälestusi jätnud aeg.
3. Rahvatants on üks ilusamaid rahvakunsti liike. Ta on vajalik nii tantsijaile kui ka publikule. Ise vaatan hea meelega igasugust rahvatantsu, eriti aga kõrgetasemelist tantsu. Ja siiski "Kuljus" oli, on ja jääb minu jaoks alati esimesele kohale.

RAIMOND LIIV, tootmisdirektor

1. Eelkõige lubadus pr Lille Arrastele

TPIsse sissesaamisel astuda ka "Kuljusesse". Ei julge öelda, et kolm aastat keskkooliaegset tantsimist oleks ülimat huvi tekitanud.

2. Vastupidi – see oli asjalikult kulutatud aeg. See distsiplineeris ja sundis ka õppimises aega arukalt planeerima. Kuigi see periood oli vahel raske ja rutiinne, võib iseendas uhkust tunda põhikooli kõrvalt sellise lisakooli läbimise üle. Ning tunda heameelt kõikide tudengite üle, kes rahvatantsuga end siduda on osanud.
3. Pean vajalikuks toetada rahvatantsijaid seal, kus vähegi võimalik, eelkõige "Kuljuse" tegevliikmeid.

PAUL MILISHNIKOV, juhtiv tehnoloogiainsener

1. "Kuljusesse" tõi mind puhas juhus, plakatilt loetud inf.
2. See aeg, mis kulus oli kasulikult raisatud aeg.
3. Rahvatantsu suhtun alati positiivselt, kuna see on kild meie kultuuripärandist.

Oleks tore, kui sellega tegeleks rohkem noori.

URMAS KINGU, müügijuht

1. Rahvatants meeldis mulle juba keskkooli ajal. Meie Viljandi kooli juures ei olnud segarühma ja Kultuurimajja polnud asja, sest seal oli juba arvestatav tase. TPI 1. kursuse sügisel oli ühel päeval inter kõmu täis, et kutsutakse poisse tantsima. Kambas läksime – mina jäin, teised järgmisse proovi enam ei tulnud.
2. Mitte raisatud aeg, vaid minu elu 9 kõige ilusamat aastat.
3. "Kuljus" – kokku said ühe huviala noored, kuid jäadi kollektiivi pärast, mis kujundas meie elu- ja mõttelaadi. "Kuljus" TTÜs, see on nagu väike korporatsioon – ta peab lihtsalt olema.

TOOMAS NEUMANN, galvaanikasehhi juhataja

1. Kursusekaaslane.
2. Ei, mitte sinnapoolegi.
3. Nautiv. Igal ajal õige aeg. TTÜs väga vajalik.

Meid toetasid sponsorid:

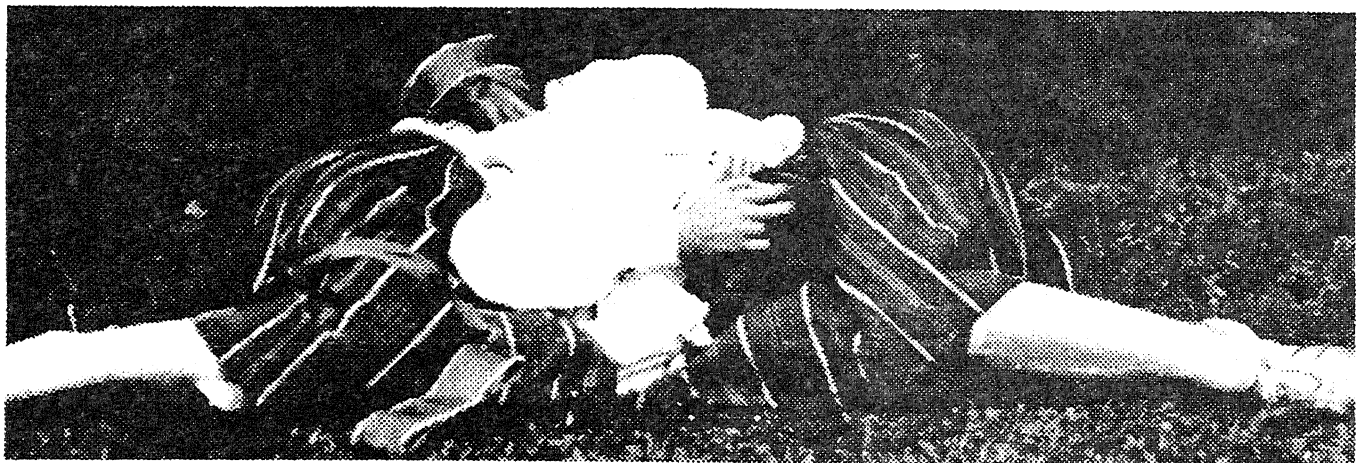
"ESTONIAN AIR", RaE "NORMA", EXPOPLAKAT

"Kuljuse" sünnipäevasprindiks annetasid võidud:

RaE NORMA, kirjastus HUMA, TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOOL, AS BAROS, AS EESTI SORDISEEME, AS TOM, AS SXG, AS SToola, AS AGROEHITUS, AS MEHIS, AS VIKERO, HTM SPORT EESTI, AS KNOKE, RAHVAKUNSTIKLUBI KULJUS, AS KUVA, VASAR, Pili ja Ülo LUHT, Rein KIPPAR, Karmo POOM, Mait RÕÕMUSAAR, Egil TOPPI, Mare SIHVRE, Siiri ja Arne MESI, Sirje ja Meelis KALAMEES.

Oleme südamest tänulikud kõigile, kes meie igapäevamuresid on aidanud kanda ja kellega oma rõõme oleme saanud jagada.

"Kuljus"

TTÜ Nõukogus

19. aprillil

Istung algas ausponsori **KULD-PLAADI** piduliku üleandmisega firmadele **PI CONSULTING LTD** ja **RAS EESTI METALLIEKSPORT** (vt eraldi pikemalt). Päevakorra esimese punkti juurde kuulus vastastikuste au- ja tänuavalduste vahetamine ning šampusetoot.

Edasi asuti **statuutide kinnitamisele vastavalt arengukomisjoni ettepanekule**. Tallinna Tehnikaülikooli statuut **HONORIS CAUSA** sätestab TTÜ ees teeneid omavate füüsiliste ja juriidiliste isikute austamise viisid ja selleks esitamise korra. TTÜ autasudeks on: suur teenetemedal **MENTE ET MANU**, teenetemedal **MENTE ET MANU**,

TTÜ kuldmärk, auaadress, tänukiri, tänuavaldamine käskkirjaga. Töötaja nime jäädvustamise viisid on: nime kandmine TTÜ auaamatusse, austamisaktuse korraldamine, nimelise konverentsi korraldamine, temaatilise kogumiku väljaandmine, portree paigutamine nõukogu saali. TTÜ auaamatusse kantakse: **CUM LAUDE** diplomiga lõpetanud ja magistrieksami komisjoni poolt esile tõstetud magistrid, TTÜ audoktorid, TTÜs kaitsnud teadusdoktorid, suure teenetemedaliga **MENTE ET MANU** autasustatud.

Statuut **IN MEMORIAM** sätestab TTÜ töötajate elutöö ja mälestuse jäädvustamise korra. **AUSPONSORI** statuut vt pikemalt eraldi.

Nõukogu otsustas kehtestada tasulise erialase enesetäiendamise võimaluse akadeemilistele isikutele, kes on valitud administratiivsele ametikohale

ülikoolis (rektor, prorektor, kantsler, dekaan, prodekaan), selle ametiaja lõppedes ja tingimusel, et nad jätkavad töötamist ülikoolis õppejõuna, kuni 10 kuud õppetööst vaba aega endise palga säilimisega.

Nõukogu otsustas anda emeritprofessori nimetuse varem pensionile siirdunud ja nüüd avaldusega rektori poole pöördunud ajaloo professor Peeter Larinile ja kunstiprofessor Karl Tihasel.

Valiti akadeemilise kohtu II koosseis: **Gunnar Kiivet, Lui Pikkov, Eerik Reiter, Eduard Schults ja Rein Võrk.**

Otsustati täiendada õppejõudude valimise korda konkursikomisjoni ettepaneku alusel ning osaliselt muuta magistriõpingute ja magistrikaadi kaitsmise eeskirja.

U. R.

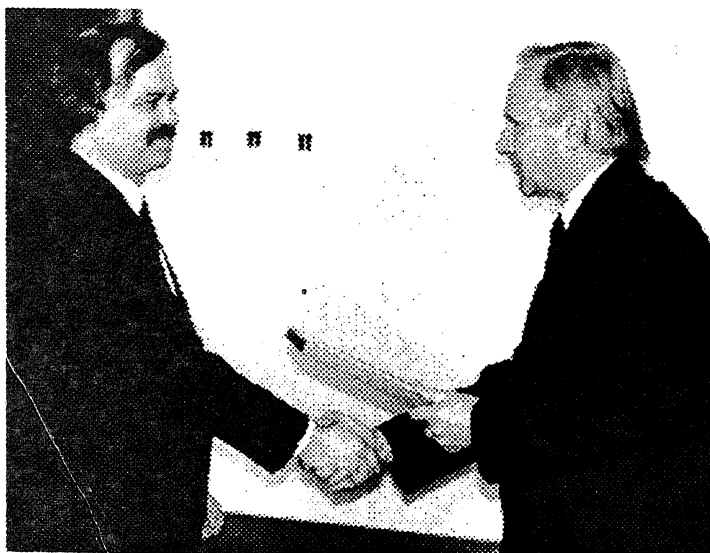
Tehnikaülikooli esimesed ausponsorid!

Tehnikaülikool kehtestas ausponsori nimetuse, mis antakse füüsilisele või juriidilisele isikule, kes on annetanud Tehnikaülikooli arengufondi vähemalt 100 000 krooni. Tänuähiks antakse ausponsorile kuldplaat. Statuudi järgi valmistatakse kuldplaat kaheks eksemplaris, millest üks jääb ausponsorile ja teine eksponeeritakse ülikoolis. Ausponsor kutsutakse edaspidi aukülaliseks tehnikaülikooli pidulikele sündmustele.

19. aprillil toimus Tehnikaülikooli nõukogu istung, kus rektor **Olav Aarna** andis pidulikult üle kuldplaadid kahele esimesele ausponsorile. Esimese plaadi sai **RAS EESTI METALLIEKSPORT**, keda juhib tehnikaülikooli vilistlane **Robert Lepikson**. Tänumärki oli vastu võtnud firma esindaja **pr Mari Rask**. Teise ausponsori nimetuse on välja teeninud Soome firma **PROJEKTI INSINÖÖRIT CONSULTING LTD**, keda esindas **hr Esa Nieminen**.

Kuldplaadid valmistas **AS PAKO**. Loodame, et selle meeldiva palvega pöördub Tehnikaülikool veel korduvalt **PAKO** poole.

TTÜ pressiteenistus

Fotod Meida Jalast

← Kuldplaadi võtab vastu hr Esa Nieminen

Pr Mari Rask **EESTI METALLIEKSPORTIST**: "On loomulik, et tööstus aitab praegusel ajal kultuuri, haridust, sporti. Aga mitte igaüks ei oska nii kaunilt tänada kui Tehnikaülikool."

TEHNIKAÜLIKOOL SAI KINGITUSE, MIS ON VÄÄRT 70 000 DOLLARIT

PROGRESS SOFTWARE on USA firma, mis toodab andmebaasisüsteemi PROGRESS, mida kasutatakse arendustarkvarana. Eriti on sellele firmale viimasel ajal omane teha hinnalisi kingitusi rahvusvahelisel tasemel. Endises N.Liidus on vastava au osaliseks saanud tehnikaülikoolid Peterburis ja Moskvas, nüüd ka Tallinna Tehnikaülikool. Ida-Euroopa linnadest on teada Praha ja Varssavi, kuhu PROGRESS on juba jõudnud.

Andmebaasisüsteemi PROGRESS müügiks on Eestis õigus kahel firmal, neist üks on MICROSYSTEMS, kes vahendab arendustarkvara ka meie ülikoolile. TTÜs on magistrantidele PROGRESSI loenguid sel semestril pidanud informaatikainstituudi dotsent **Teodor Luczkowski**, kellele kingitus tagasihoidliku ja sundimatu pidulikkusega üle anti. Üle andmas käis hr Lynn **Bjorntvedt**, kelle nimekaardile on kirjutatud: SOFT WARE, Director Busi-

ness Development Europa, Middle East and North Africa, Norway, ehk eesti keeli PROGRESSI esindaja Euroopas, Lähis-Idas ja Põhja-Aafrikas, peakorteriga Norras. Teadusprorektor hr Rein Küttner, hr Lynn Bjorntvedt ja hr Teodor Luczkowski arendasid arendustarkvara üleandmisel vestlust teemal süsteemi PROGRESS kasutusvõimalused Tallinna Tehnikaülikoolis, Eestis ja kaugemal. Kohalikku firmat MICROSYSTEMS esindas tegevdirektor, tehnikaülikooli viilistlane Piret Sprit. Ta ütles, et PROGRESS on Eestis päris uus arendustarkvara. Arenduskeskkonna on endale ostnud Riigiarvutuskeskus (ERAK), kes selle abil loob nn kollaste kaartide registrit, ning tõenäoliselt hakkavad nad sellega tegema ka rahvastikuregistrit. "Meie müüme majandustarkvara, mis on tehtud PROGRESSI baasil. Seda on meilt ostnud juba Eesti Telefon, Eesti Philips, Hansapank, Finest, Betoonelement. Nemad on meilt ostnud valmispaketi, TTÜ aga sai arenduskeskkonna, mille abil on võimalik hakata koolitama PROGRESSI tundvaid spetsialiste. Tavalisele firmale oleks sellise mahuga arendustarkvara maksma läinud 70 000 dollarit," väitis Piret Sprit.

Härrased Lynn Bjorntvedt ja Rein Küttner sundimatus vestlushoos

Urmi Reinde

**ÜHE TÄHTSA
PÄEVA
TEHNIKA-
ÜLIKOOLI
MINEVIKUST
OLEME
MÄRKIMATA
JÄTNUD: 30
AASTAT ELU
JA TÖÖD
MUSTAMÄEL!**

Väljavõte ajalehe "Tallinna Polütehnik" 28. veebruari 1964. aasta numbrist:

19. veebruari hommikul alustati esimest korda loenguid mehaanika-teaduskonna uues hoones Mustamäel. Ühiselamus elavatel üliõpilastel ei olnud sel hommikul enam vaja oodata bussi, et siis suure trügimisega sinna peale saada ja õigeks ajaks loengutele jõuda. Nüüd jooksid paljud lihtsalt kuueväel mõnisada meetrit ja oldigi kohal. Pakasest sel hommikul ei hoolinud keegi.

Üliõpilasi võtsid vastu heledad, päevavalguslampide poolt valgustatud auditooriumid. Kõik tundus esimesel silmapilgul meeldivana. Eriti torkasid silma uued, valge plastmassiga kaetud lauad. Tahaks aga loota, et need lauad jääksid niisugusteks, nagu nad praegu on, ka edaspidi. Pole kuigi mõnus istuda laua taga, mis on kõiki

võimalikke ja võimatuid asju täis kritseldatud.

Ja peagi valitseb uues majas vaikus. Loengud on alanud.

Kuid täpselt see siiski nii ei ole. Koridorides kohtab veel töölisi, kes puhastavad põrandaid ja annavad viimast lihvi seintele. Auditooriumides on lõpetamisel laudade kohalemonteerimine. Veel mõned päevad ja ka sise-mised viimistlustööd on lõpetatud.

Laboratooriumides ja töökodades käib samuti kiire töö. Seatakse üles tööpinke ja katseseadmeid. Mõned neist on täiesti uued.

Sel esimesel päeval märkad muidugi ainult seda, mis on ilus ja meeldiv. Nii mõnigi puudus jääb lihtsalt tähelepanemata. Kuid seekord polegi kavas hakata puudustest rääkima. Vist keegi ei vaidle vastu, et uues hoones on palju mugavam loenguid kuulata kui vanas!

JAA N EILSEN